

Bijbels perspectief

Woord van de week



Johannes 3:3

*Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt,
kan hij het Koninkrijk Gods niet zien.*

Met recht kan gezegd worden dat er geen tekst beter gekend is dan deze. Ik maak me sterk dat het overgrote, zo niet het grootste deel van wie zich christen noemt dit Woord van Jezus zo uit zijn of haar hoofd kan opzeggen, en dat zelfs, als er naar gevraagd wordt, op elk willekeurig moment!

En toch...!

Is wat Jezus hier zegt dan ook écht gekend? En dan bedoel ik niet als tekst *uit het hoofd* kunnen opzeggen, maar heel persoonlijk, *met het hart*, als feit?

Hij is 82 jaar, en samen met zijn iets jongere vrouw fietst hij elke zondag trouw naar de kerk. En dat zelfs veelal twee keer per zondag! Toen het tijdens een gesprek op het pas overlijden van een niet gelovige wederzijdse buurvrouw kwam en gesteld werd dat het toch een voorrecht - genade - is dat je als christen de volkomen zekerheid ten aanzien van het behoud mag hebben, was zijn reactie: 'dat weet ik niet. Ik weet niet of ik behouden ben'...

Hoeveel van dat grootste deel, ja sowieso van wie zich christen noemt, mist die zekerheid ook? Zou een eerlijk onderzoek binnen de kerk niet schokkende cijfers laten zien? Je vraagt je dan af, waarom wel de tekst uit het hoofd gekend wordt, maar niet met het hart?

Als Jezus iets wat Hij gaat zeggen vooraf laat gaan door een tweemaal 'voorwaar, voorwaar' (en dat komt nogal eens voor in zijn spreken in het Nieuwe Testament), dan betekent dat elke keer weer, dat hetgeen Hij gaat zeggen van het *uiterste* belang is en *absoluut serieus* genomen moet worden - er moet *ernst* mee gemaakt worden! Wat Hij na het tweemaal 'voorwaar, voorwaar' gaat zeggen is allerminst vrijblijvend!

Wie wat Jezus hier na het tweemaal 'voorwaar, voorwaar' zegt goed tot zich laat doordringen, zal het 'onherroepelijke' in wat Hij hier zegt niet *kunnen* ontgaan! Hetgeen Hij zegt, vraagt respons - terwijl het hier dan uitdrukkelijk gaat om een 'behouden worden' of een 'verloren gaan'! Betekent het 'niet zeker weten' van te velen die zich christen noemen hier in essentie niet: dat zij niet weten of ze wedergeboren zijn? De vraag dan is, net als bij Nicodemus, of je dat wilt - wedergeboren worden, behouden worden. Het verlangen daartoe kan alleen door Gods Geest gewekt worden door te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. Is er vanaf de kansel daarvoor nog ruimte en wordt de geschetste nood, die er *in* de kerk dus is, beseft? Moet er daarom in feite niet in elke dienst een appelerende boodschap klinken? Behoort de evangelieboodschap dat in feite niet van nature te zijn? Daarom nu heel persoonlijk: weet u of u behouden bent? Het gaat om het eeuwig heil!

Gebed

Hemelse Vader als er iets is dat u ons gunt dan is het *behoud* in de volste zin van het Woord. Geest van God doorgrond en ken ons, overtuig van zonde, gerechtigheid en oordeel en wek naar het behoud dat U Here Jezus bewerkte door Golgotha, een absoluut verlangen. Dat ons hart in alle oprechtheid uitspreekt: Heer ik weet dat ik een zondaar ben en uw vergeving nodig heb. Ik aanvaard daarom het door U Here Jezus voor mij gebrachte offer op het kruishout en open mijn hart voor U en geef mijzelf aan U volkomen. Regeer in en over mijn leven van nu aan en bewaar mij bij Uw Woord. Dank voor deze door U geopende weg tot wedergeboorte, in Jezus naam, amen.